

ת"פ 51360/07/23 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו שאב

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 51360-07-23 מדינת ישראל נ' אבו שאב(עציר)

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
	נגד
מוחמד אבו שאב (עציר)	הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע, על סמך הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן ובביצוע בשתי עבירות פריצה לרכב בכוונה לגנוב בניגוד לסעיף 413 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), שתי עבירות של גניבה מרכב בניגוד לסעיף 413ד(א) לחוק העונשין ועבירה החזקת סכין בניגוד לסעיף 186(א) לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם:

אישום 1:

במועד הרלוונטי לכתב האישום, החזיק ג'.נ. (להלן: "**המתלונן**") ברכב מסוג סיטרואן (להלן: "**רכב הסיטרואן**") אשר חנה ברח' החשמל בחיפה בשעה 17:00 או סמוך לכך.

ביום 16.7.23, בשעה 20:00 או סמוך לכך, ברח' החשמל, התפרץ הנאשם לרכב הסיטרואן באופן ששבר את זכוכית חלון הדלת הקדמית השמאלית, באמצעות חפץ שטיבו אינו ידוע למאשימה, וגנב מרכב הסיטרואן סכום מזומן.

אישום 2:

במועד הרלוונטי לכתב האישום, החזיקה ד.א. (להלן: "**המתלוננת**") ברכב מסוג פיאט (להלן: "**רכב הפיאט**") אשר חנה ברח' החשמל בחיפה.

הנאשם התפרץ לרכב הפיאט, בשעה 20:00 או סמוך לכך, באופן שניפץ את שמשת חלון הדלת הקדמית ימנית וגנב עץ אשוח בשווי 400 ₪, 3 זוגות משקפיים של חב' "קרולינה למקה" בשווי 1,050 ₪, רמקול בשווי 800 ₪, טבק לנרגילה בשווי 700 ₪, נרגילה בשווי 1,000 ₪, ומסך לאייפון 11 ומגן אחורי.

בהמשך, עת הגיעו השוטרים ופגשו בנאשם, החל הנאשם לזרוק חפצים מכיסו וביניהם סכין מתקבעת שאורך להבה 5 ס"מ וסכין מתקבעת נוספת שאורך להבה 5 ס"מ.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה רישום פלילי של הנאשם (טע/1) הכולל שתי הרשעות קודמות, בעבירות רכוש ואלימות, כאשר האחרונה משנת 2021.

עוד הגישה המאשימה כתב אישום, הכרעת דין וגזר דין שניתנו בבית משפט השלום החדרה בת"פ 12981-10-20 (טע/2), במסגרתו הושת על הנאשם, בין היתר, מאסר על תנאי חב הפעלה בן 6 חודשים.

עוד הוגשו דו"חות מז"פ (טע/3) וכן תמונות המתעדות את הרכוש הגנוב, הסכינים שנתפסו, ומיקום הנאשם בסמוך לרכב הסיטרואן (טע/4).

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה טענה בטיעוניה בעל פה ובכתב (טע/5), כי הנאשם במעשיו פגע בערכים המגונים שעניינם קניינו של הפרט, פרטיותו ובטחונו האישי.

באשר לעבירה של החזקת סכין שלא כדין נטען כי הערכים המוגנים שנפגעו הינם שלום הציבור ובטחונו.

ב"כ המאשימה טענה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית מאחר והנאשם הגיע סמוך לבתי מגורים, בשעות הערב, פרץ לשני רכבים והסב נזקים משמעותיים לבעלי הרכבים תוך נטילת רכושם.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נטען כי הנאשם הוא המבצע היחיד, כאשר הפריצה לרכבים הייתה מתוכננת היטב, והנאשם הצטייד בחפץ שאינו ידוע למאשימה.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה וביקשה ללמוד ממנה על מתחם העונש ההולם, אם כי חלק מפסקי הדין אינם תומכים במתחם לו עתרה המאשימה.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-20 חודשים חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה טענה כי לחובת הנאשם 2 הרשעות קודמות, כאשר בגין הרשעה אחרונה קיים מאסר על תנאי חב הפעלה.

ב"כ המאשימה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם ברף האמצעי העליון לו עתרה, שלא יפחת מ-18 חודשי מאסר בפועל ולהפעיל את המאסר על תנאי בן 6 חודשים במצטבר לכל עונש שיוטל על הנאשם, בצירוף מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה כנה וחסך זמן שיפוטי יקר.

עוד נטען כי הנאשם נקלע לסיטואציה מקרית, חד פעמית, ואין היא משקפת את אורח חייו, כאשר הוא עובד במקום עבודה מסודר מזה שלוש שנים.

לטענת ב"כ הנאשם, יש להתחשב בכך שמדובר בנאשם שמפרנס את משפחתו, המונה כ-10 אחים, אביו נכה והוא המפרנס העיקרי. ב"כ הנאשם הדגישה כי מדובר במשפחה ממצב סוציו אקונומי נמוך אשר לא יכולה להתקיים ללא פרנסת הנאשם.

לאור כל האמור, ביקשה ב"כ הנאשם לא למצות את הדין עם הנאשם ולהטיל עליו עונש צופה פני עתיד, ולהסתפק בהפעלת מאסר על תנאי בלבד. לחילופין ביקשה ב"כ הנאשם כי מאסר על תנאי חב הפעלה יופעל באופן חופף לכל עונש שייגזר על הנאשם בגין תיק זה על מנת שהנאשם יוכל לשקם את חייו ולחזור לחיים נורמטיביים וכן להורות כי

המאסר על תנאי יהיה בחופף. ב"כ הנאשם הפנתה לשני פסקי דין בהם הוטלו בנסיבות דומות עונשם של 10 ו-9 חודשי מאסר בפועל.

דברי הנאשם:

הנאשם בחר שלא לומר דבר טרם גזירת דינו.

דין והכרעה:

הנאשם הורשע בביצוע שתי עבירות של התפרצות לרכב, גניבה מרכב והחזקת סכין.

על אף שהנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות, בשים לב לסמיכות הזמנים, אופן ביצוע העבירות ומיקומם, מצאתי כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).

מתחם העונש ההולם:

תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין, תשל"ז - 1977), על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות בהן הורשע הנאשם הינם הגנה על שלום הציבור ורכושו והגנה על תחושת הביטחון של הציבור ושמירה על קניינו.

מעבירה של החזקת סכין נפגעו ערכים מוגנים שעניינם הגנה על שלמות גופם של אזרחים מפני פגיעה בגופם באמצעות סכין.

עבירה של החזקת סכין שלא כדין נועדה לסייע במיגור התופעה השלילית שהביאה עמה "תרבות הסכינאות" ולהקדים תרופה לתופעת השימוש בסכין. תכלית העבירה הינה למנוע מראש את הסיכונים אשר עלולים להתרחש עקב שימוש פסול בסכין, ובפרט פגיעה בזולת (רע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.2009)).

בהקשר זה יפים הדברים שנאמרו בעפ"ג (מחוזי ת"א) 22408-03-13 סאניה נ' מדינת ישראל (22.05.13):

"מדיניות הענישה בעבירה של החזקת סכין מחייבת אמירה נורמטיבית. אמירה נורמטיבית זו מתבטאת בכך שהרף התחתון יעמוד, כאמור, על מאסר והחריגה על המתחם תישמר רק למקרים יוצאי דופן."

נסיבות ביצוע העבירות: הנאשם התפרץ לשני רכבים, לאחר שהצטייד מראש בחפץ, שניפץ באמצעותו שמשות החלון הקדמית של כל רכב ונטל ממנו רכוש. מדובר במעשים מתוכננים הגם שלא מתוככמים במיוחד.

כתוצאה מעשי הנאשם נגרמו נזקים לכלי הרכב בנוסף לשלילת רכוש המתלוננים בגובה של כמה אלפי שקלים יחד.

אם לא די בכך, כאשר הגיעו שוטרים לזירת האירוע החל הנאשם לזרוק חפצים מכיסו וביניהם שני סכינים יפניים.

אשר למידת הפגיעה בערכים המוגנים, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה;

בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה כי במקרים דומים הטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

ברע"פ 7362/14 אבו ריא נ' מדינת ישראל (4.11.14) המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של פריצה לרכב במטרה לגנוב בצוותא, וגניבה מרכב בצוותא. המבקש התפרץ בצוותא עם אחר למשאית שהובילה טובין וגנב מתוכה 7 שעונים ו-3 זוגות נעליים. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 5-10 חודשי מאסר בפועל**, לצד רכיבי ענישה נוספים. על המבקש הושתו 6 חודשי מאסר בפועל עם ענישה נלווית. ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין שהוגשו לבית המשפט המחוזי נדחו. כך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון ובקשה לעיכוב ביצוע גזר - נדחו.

בעפ"ג (מח' חי') 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' אבו חאטום** (27.8.14) פרץ המשיב לרכב חונה ברחוב, בכך שהשליך אבן, ניפץ את שמשת וגנב מהרכב תיק שהכיל מגבת ומסמכים אישיים ומעיל של בעלת הרכב. כן צורף תיק נוסף במסגרתו פרץ המשיב, לרכב נוסף, שחנה ברחוב באותה שיטה של ניפוץ החלון אך במקרה זה המשיב ברח מבלי שהפסיק לגנוב בשל עוברי אורח שעברו במקום. בשל כך, המשיב הורשע על פי הודאתו בביצוע שתי עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, וכן בעבירה של גניבה מרכב. בית **משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין עונש מותנה משמעותי לבין מספר חודשי מאסר** וגזר על המשיב 7 חודשי מאסר בפועל. בית משפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, קבע כי מתחם הענישה ההולם על כל אחת מהעבירות בהן הורשע המשיב, **נע בין 6 חודשי מאסר ל- 12 חודשי מאסר** והחמיר את עונשו של המשיב והוא נידון לשנת מאסר בפועל.

בעפ"ג 18387-10-15 (ירושלים) **כנעאן נ' מדינת ישראל** (10.2.16). המערער הורשע בעבירה של התפרצות לרכב בכוונה לגנוב. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל- 10 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על המערער עונש של 3 חודשים שירוצו בע"ש. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על חומרת העונש.

בעפ"ג 9599-03-16 (חיפה) **עומר נ' מדינת ישראל** (4.5.16). המערער הורשע ב- 4 עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה וחבלה במזיד ברכב. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל- 16 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על הנאשם עונש של 6 ח' מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והקל בעונשו של המערער באופן שהותר לו לרצות את המאסר בעבודות שירות. יצוין כי שותפו של המערער נידון בבית משפט השלום לעונש של 5 חודשי מאסר, לאחר שהורשע ב- 8 אישומים. ערעור של השותף התקבל, ובית המשפט המחוזי (עפ"ג 57846-05-15) הורה כי המאסר ירוצה בעבודות שירות.

בת"פ 4769-03-20 **מדינת ישראל נ' שיבאן** (22.12.20) הורשע ב- 4 עבירות של התפרצות לרכב כדי לגנוב, 4 עבירות שלחבלה במזיד לרכב, 3 עבירות גניבה מרכב ועבירה של ניסיון גניבה לרכב ואך צירף תיק נוס בגין הפרת הוראה חוקית. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9-18 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם עונש של 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

בת"פ 17883-07-15 **מדינת ישראל נ' סויסה** (9.7.15) הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב. הנאשם התפרץ בשעת בוקר לרכב באופן ששבר שמשה קדמית, הכניס יד וגנב מתוך הרכב מכשיר טלפון נייד. נקבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל וחמישה חודשי מאסר על תנאי.

בת"פ 59427-06-18 **מדינת ישראל נ' אברהים הייב** (26.6.19) הנאשם הורשע יחד עם אחר בשתי עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, 2 עבירות של גניבה, שלוש עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וכן עבירות מרמה נוספות והפרת הוראה חוקית. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם לכל אירועי ההתפרצות לרכב והגניבה מרכב נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם נגזר עונש כולל בגין כל העבירות בהן הורשע בן 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה (עפ"ג 21674-08-19).

בעפ"ג (מח' - ירושלים) 27836-08-14 **חזן נ' מדינת ישראל** (12.4.15) הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של החזקת סכין והפרעה לשוטרי. הנאשם נסע במכוניתו והחזיק בה סכין. כאשר עוכב לבדיקה על ידי שוטרים השליך הסכין ארצה ובעט בו מתחת למכונית, על מנת למנוע מהשוטרים למצוא את הסכין. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים ובין 12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם הושטו שלושה חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה שם צוין כי "עונש מאסר של שלושה חודשים בפועל בגין עבירות של החזקת סכין והפרעה לשוטרי הינו עונש מתון, ובכל מקרה נמצא בתוך מתחם העונש ההולם, ואין כל סיבה כי בית-משפט זה, כערכאת ערעור, יתערב בגזר-הדין". עוד צוין כי מאחר וזהו מאסרו הראשון של הנאשם ניתן היה לשקול לבצעו בעבודות שירות אך מאחר והנאשם לא התייצב אצל הממונה אין לשקול חלופה שכזו.

לאור כל האמור לעיל, בשים לב לעובדה כי מדובר בריבוי עבירות, לרבות עבירה של החזקת סכין, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם **נע בין 7 ל-14 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית**.

לאחר ששקלתי את עניינו של הנאשם, לא מצאתי מקום לסטות ממתחם העונש שקבעתי לא לחומרא או לקולא, בהעדר אפיק שיקומי.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

לקולא שקלתי את הודאתו המיידית של הנאשם, נטילת אחריות על מעשיו והבעת חרטה. הודאתו המיידית של הנאשם חסכה לא רק מזמנו השיפוטי של בית המשפט, אלא גם מהצורך להעיד עדים.

עוד שקלתי את נסיבות חייו של הנאשם, שהינו בן למשפחה מרובת ילדים ממצב סוציו-אקונומי נמוך כאשר הנאשם מסייע בפרנסת בני המשפחה.

לחומרא, שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם הכולל 2 הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואלימות, כאשר הרשעתו האחרונה משנת 2021, בגינה נגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי בן 6 חודשים שהוא חב הפעלה במקרה שבפניי.

מכאן, שלא מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם כי האירועים מושא כתב האישום הם חריגים בנוף חייו של הנאשם, אלא

נראה כי הנאשם לא הורתע על ידי הענישה שהוטלה עליו מלשוב ולבצע עבירות, ועשה כן כאשר מאסר על תנאי מרחף מעל ראשו.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל בן 8 חודשים מיום מעצרו בתאריך 16.7.23.
- ב. אני מורה על הפעלת המאסר על תנאי בן 6 חודשים, שהוטל על הנאשם בת"פ 12981-10-20 בבית משפט השלום בחדרה במצטבר לעונש שהוטל בתיק זה, בהעדר נסיבות המצדיקות חפיפת התנאי. **כך שסך הכל על הנאשם לרצות עונש של 14 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו 16.7.23.**
- ג. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי בתקופת התנאי לא יעבור הנאשם עבירה מן העבירות בהן הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה.
- ד. הנאשם ישלם לכל אחד מהמתלוננים פיצוי בסך 500 ₪, עד ליום 1.2.24. מובהר כי אין בפיצי שהוטל כדי למצות את נזקיהם של המתלוננים ומדובר בפיצוי עונשי בלבד. יודגש, כי לא מצאתי לגזור פיצוי גבוה יותר נוכח מצבו הסוציו-אקונומי של הנאשם. המאשימה תעביר את פרטי המתלוננים למזכירות בית המשפט, לצורך העברת הפיצוי.

אני מורה על השמדת הסכינים לאחר שפסק הדין יהפוך לחלוט.

אני מורה על השבת הרכוש שנתפס לידי בעליהם החוקיים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ז אב תשפ"ג, 03 אוגוסט 2023, במעמד הצדדים.